

I. kötet.

Budapest, 1886. május 23-án.

21. szám.

Hátha mégis?!

ütelennek hittem,
Hisz oly rég nem irt,
Nem adott magáról
Régtől semmi hirt.

Csakhogy egyszer itt van,
Itt van levele,
Édes szókkal, csókkal
Minden sor tele.

Ó csak érne véget
Már az iskola!
Akkor eljön — írja —
S el se hágy soha.
Gazdag úr ő, én meg
Csak szegény leány.
Ily szerencsét meg se
Érdemlek talán.

Higyjek-e szavának?
Hátha nem szeret! . .
Feleségül sem vesz,
Csak ugy hiteget. . .
Nem eresztem én el
Soha, sohasem, —
Ó csak jöjjön, csak még
Egyszer itt legyen!

Baróti Lajos.

Egyes szám ára 16 kr.

A szerencsétlen koporsó-gyáros.

(Egy kisvárosi czukrász elbeszéléseiből.)

A nagy kolera idejében élt városunkban Paksy Mihály uram, a kereskedő, boldog megelegedésben. A vegyes kereskedés akkor még nem volt úgy elterjedve mint manapság, azért üzlete jövedelmező volt. Minthogy azonban semmi sem állandó a nap alatt, így Paksy Mihály uram szerencséje sem tartott sokáig. Csuka Márton uram megirigyelte Paksy boldogulását, egyet gondolt s a Paksyénál még sokkal nagyobb boltot nyitott; portékáit messze földről hozatta s olcsón vesztegette. A kisvárosi asszony népesség mindig szereti az új dolgot és a változatosságot; aztán a példabeszéd is azt tartja, hogy «az új söprű jól söpör», azért özönlöttek a vásárlók Csuka boltjába, Paksytól pedig el-elmaradoztak, úgy hogy utoljára is maga sétált föl-alá üzletében, mint a görög az üres boltban.

Ily körülmények közt könnyen fölfogható, hogy Paksynak Csuka elleni haragja és gyűlölete napról napra növekedett, míg végre azt egy esemény dühös ellenségeskedéssé fejleszté. Ez pedig következőkép történt:

A kolera mindinkább növekedett és óriási léptekkel közeledett városunk felé. Fialat és öreg reszketett a fenyegető veszély hallatára; mindenki nagy bőségben szerezte be az élelmi czikkeket, hogy így nyugodtan nézhessen a halál elé.

Csuka uram igen jól érezte magát ezen általános halálfélelem közt és igen szép nyereségre tett szert. Végre elérkezettnek látta az időt, hogy lángszével megragadja az alkalmat és hirtelen meggazdagodjék.

Koporsó-gyárat állított föl, azaz a városban lakó minden asztalossal szerződést kötött, hogy azok csak neki dolgozzanak. Megszerezte a legdiszesebb mintákat és az ezek szerint készült koporsók igen kapósak voltak. Csapatokban özönlött a nép ezen fényűzési butor vásárlására, úgy hogy az csakhamar divattá vált és az udvarló kedvesének, a házas társ egymásnak kölcsönösen koporsókkal kedveskedtek.

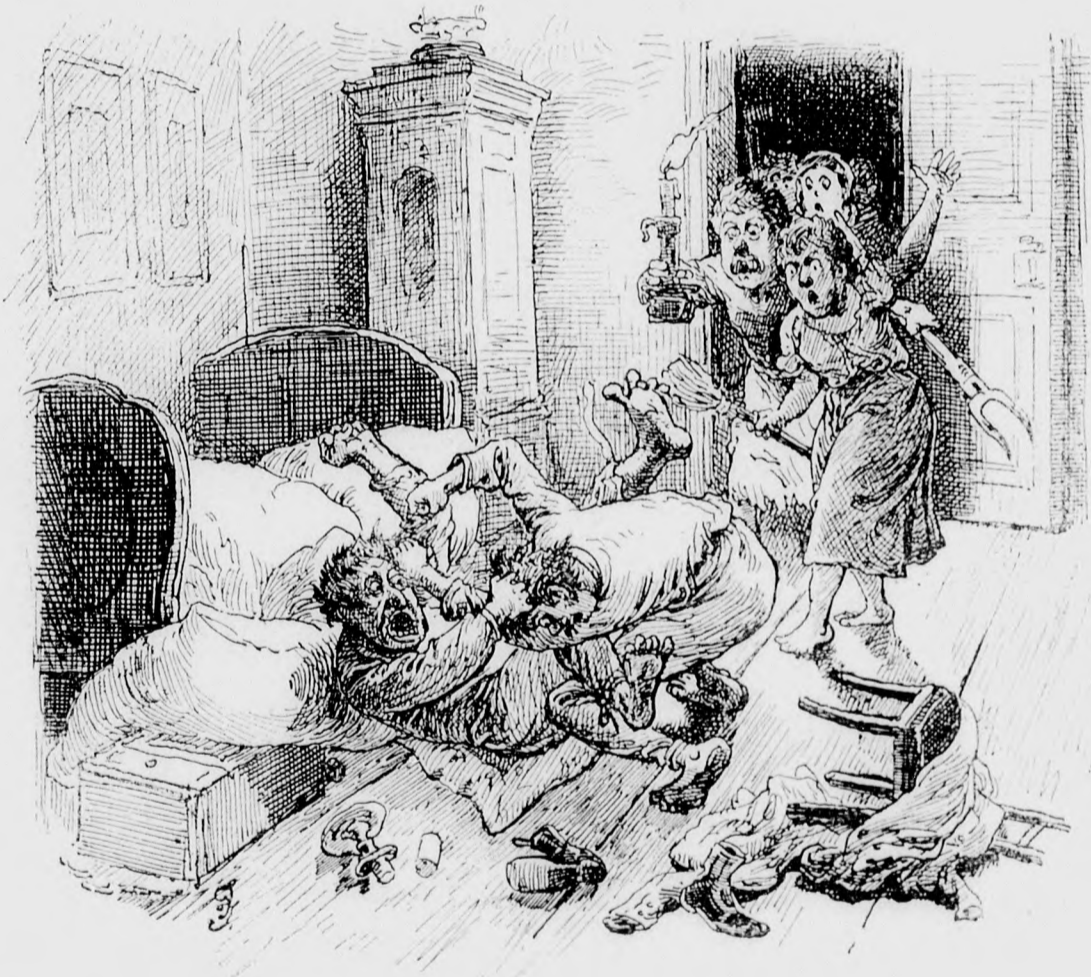
Paksy Mihály ezt látván, fogait csikorgatta dühében és boszút esküdött magában Csuka ellen. Ez pedig egy napon különösen fényes üzletet csinálván, gyönyörrel számlálgatta a kerek összegecskét, mialatt ily gondolata támadt: «Hm! dolgoztál eleget, pénzt is szépecskén szerezted már, tehát csinálhatnál magadnak egy jó napot.» A gondolatot csakhamar tett követé. Esti 6 óra lévén, megparancsolta segédjének, hogy egy óra múlva zárja be a boltot, mert ő

A SZERENCSETLEN KOPORSÓ-GYÁROS.

fontos üzleti dologban távozik, és egyenesen a távol eső külső kocsma felé ballagott, hol régi jó bort adatott magának.

Megjegyzendő, kérem alássan, hogy Csuka uramnak sárkány felesége volt és tetszik tudni azt is, hogy a paradicsomtól kezdve minden rosszat az asszonyok hoznak a fejünkre. Itt is az történt. Csuka a feleségétől való féltében ritkán jutott italhoz. Most pedig az öröm is elragadta, tehát meglefedkezett magáról, és midőn már a kilencedik palaczkot üritette, akkor vette észre, hogy szórakozottságában többet talált a garatra önteni, mint a mennyt szelid természete elbirt.

Haza felé tántorgott. Sok baja volt utközben a lábaival, meg a fejével, de még több a járókelőkkel, kikkel lelkesültségében bele-belekötött. Végre hosszas és fáradságos ut után lakásához érkezett. Annyi esze még volt Csuka uramnak, hogy ily tántorgó állapotban csak nem léphet a felesége elé; azért keresett magának nyugodalmas helyet, hol mámorát kialhassa. Észrevétlenül osont a raktárba, mely egyuttal koporsó-raktárul is szolgált; mivel azonban az éjjeli hideget is kezdte érezni, jónak

látta az ajtó közelében fekvő koporsóba bujni s a födelet gyöngén magára huzta. Örömeben, hogy ily jó buvóhelyet talált, csakhamar elaludt.

Fél óráig alhatott így, midőn két ember jött a szent Mihály lovával, kik előtt Csuka uram segéde közeledett lámpással kezében. Az emberek fölrakták a koporsót, melyben Csuka aludt és vitték azt egyenesen Paksy uram házához, hol letették az udvar közepére és eltávoztak.

A kaput bezárták és nyugalomra tértek, midőn az alvó felocsudott. Józan ugyan még nem volt, de annyi meg-gondolással mégis csak birt, hogy az ágyban kényelme-sebb alvás esik, mint a koporsóban. Főlemeli tehát a koporsó födelét és kiszáll belőle; azon hiszében, hogy saját házában van, ide-oda támolyogva az ajtóhoz ért, melyen át a szobába jutott, hol sötétben leveti ruháit és az ágyban elhelyezkedvén, félbenszakadt alvását folytatja.

Paksy Mihály uram ezalatt több barátjával a koersmában tivornyázott, mert őt kettős szerencsétlenség érte. Felesége, kit szívből szeretett, hirtelen meghalt, és hogy a temetést minél olcsóbban eszközölje, kénytelen volt halálos ellenségétől, Csukától egy olcsó koporsót vásárolni. Neje halálát még csak elviselte volna, de hogy a gyüölt koporsó-gyárosnak hasznót kellett juttatni, ez csaknem dühöngővé tette őt. Mig ő a koersmába ment sziverősítőt szedni magába, két hordárnak meghagyta, hogy a legolcsóbb koporsót válaszzák ki és hozzák a házához.

Rendelete, miként láttuk, pontosan végre lett hajtva. Így jutott Csuka ellensége házába, sőt ágyába, hol ő még mindig mélyen aludt.

Már éjjel felé járt az idő, midőn Paksy mulató társaitól megvált és hazafelé botorkált. A bőre borsódzott, midőn a koporsót megpillantá udvarán; besietett hálószobájába, leveté ruháit és álmosan, mámoros fővel ágyába veté magát; észre sem vette, hogy ott már valaki fekszik, még pedig lábaival feje mellett.

Csuka nyugtalanul aludt és lábaival rugdalódzva, társa arezát érinté.

— Ki az ördög alszik az én ágyamban? — kiált fel Paksy és megragadja a békeháborító lábait.

— Ezer mennykő, ki fekszik itt? — ordítá Csuka, ki szintén megragadta szomszédját lábainál fogva.

Egyik a másikat akarta kidobni az ágyból; pillanat alatt mindketten a padlón feküdtek és torkukszakadtából kiálták: «Segítség, segítség! tolvaj, rabló, gyilkos van itt!»

Ezen kétségbeesett kiáltozásra a lakók közül többen égő gyertyákkal jelentek meg a küszöbön és nevettek a különös látványon, mely szemeik elé tárult. Paksy és Csuka feküdtek a padlón, egyik kezükkel üstökön ragadva, másikkal ütlegelve egymást. Midőn kölesönösen megismerték egymást, haragjuk csak növekedett és sürűbben, meg sulyosabban osztogatták csapásaikat.

— Dobjátok ki a házamból! — kiáltá Paksy.

— Fogjátok meg, hadd lássam, mit akart a gazember az én szobámban! — kiáltá Csuka, de a körülállók nem követték parancsát, hanem gazdájuknak mentek segítségére.

A koporsó-gyáros csak most vette észre, hogy idegen alakok állták őt körül, és hogy nem a saját lakásán van; de hogyan jutott halálos ellensége házába, az talány volt előtte. Közelebbi magyarázatra nem volt idő, mert a nézők nem maradtak tétlenül, hanem különféle ütő- és verőeszközökkel működtek rajta; azért nem sokáig gondolkozott, hanem kiugrott az ablakon.

Sebes lépésben, a félelem és hidegtől ösztökélve, már több utcán áthatolt és nem volt messze házatól, midőn néhány poroszló utolérte és nyakon csipte.

— Megfogtuk valahára; most aztán jól megkötözzétek. — mondá vezérük és kezére lábára hurkot vetettek.

— Mit akarnak velem, kinek tartanak engemet? — kérde a zaklatott mezitlábos.

— Nézzétek csak, — mondák nevetve a poroszlók, — alig egy órája, hogy megszökött a bolond és már nem akar tudni állapotáról. Előre, a kórházba vissza.

Csuka uram hiában szabadkozott, hogy itt rettenetes tévedésnek kell lenni, mit sem használt az és erőnek erejével vitték őt a kórházba és egy sötét szobába lökték.

Másnap a tévedés kiviláglott. Az el mult éjjel tudniillik egy örült kiugrott az ágyából és megszökött a kórházból. Ennek keresésére küldték a poroszlókat, kik az ingben, gatyában futkosó embert hitték örültnek.

Ezer bocsánatkérés közben ereszté őt szabadon a felügyelő, még ruhát is kölcsönzött neki.

Csuka uramnak még jó arezot kellett mutatni és tréfára venni a dolgot; de midőn haza ment és neje, ki az egész históriát már a piaczon hallotta, szitkozódások özönével fogadta, elhagyta türelme és megfogadta, hogy soha többet nem kereskedik koporsókkal. A készletben levő darabokat azonban Csuka uram egyenként megmérté, sulyát ráíratá mindegyikre s meghagyta embereinek, hogy mielőtt azokat áruba bocsátának, tegyék a mérlegre és ha valamelyiket sulyosabbnak találják, mint a ráírt szám, vizsgálják meg, nehogy ismét hasonló baj érje őt.

Id. Szinnyei József.

Pardon.

Ur. (A parasztnak lábára hág.) Pardon!
Paraszt. (Morogva.) Hm! Még új beszél!

Megneheztelt szent Andrásra.

Gazdag ember volt Kis-Hegyesen Fodor Mihály uram. S a milyen gazdag, ép oly furfangos. Hogy a sok biztosítási díjat ne kelljen évenként fizetnie széles birtokáért, a kukoricza földje határára felállította szent András kő szobrát, hadd vigyázzon az, *ugy sincs más dolga!*

Történt azonban, hogy a jég elverte Fodor uram vetéseit, de úgy, hogy egy harapás kenyérré való gabona se maradt meg. Nem lesz itt már aratás, se szüret.

A gazda megrökönyödve veszi a gyászhirot s kimegy jégkárnézni. A hogy odaér a kőszenthez, búsan néz föl rája s neheztelve sóhajtja: — András, András, *hát ezért állítottalak ide!* . . .

Könnyen beszél.

Bandi meg Miska ismeretes betyár gyerekek voltak, már t. i. ott, a hol ismeretesek voltak. Nem volt az a szilaj csikó, «kit» ők meg nem «ültek» volna és legnagyobb passziójukat ilyeneknek a ménesből való kikerítésében lelték. No persze, ha sikerült, hát akkor odább is álltak a prédával úgy feledékenységből, a legközelebbi alföldi vásárig, a midőn aztán megint rá gondoltak a «szegény párákra», hogy rajtuk tulajdonnak.

Történt pedig egyszer, hogy nagy szerencsétlenségükre épen olyan megyére vetették sovárgó pillantásaikat, melyben statárium volt hirdelve.

Egy pár szilaj ménre is szerencsésen szerttehettek és már tulajdonnak rajtuk, ha a boszuló nemezis utol nem éri őket.

Bandit ugyanis lovastul együtt elfogták, a mit Miska

idejében megérezvén, illa berek, nádak, erek, odább állott. Bandit kurtán az akasztófa alá állították. Midőn már ott állott, körüljárta szemeit a nagy publikumon s csakhamar földerül arca, a nézők között Miska barátját is föllelvén:

— Hej, Miska, — kiáltott oda a tömeghez, — jól tartsd ám azt a lovat, szép egy állat, megéri az árát!

A lovag.

Azt mondd, hogy lovag Gazsi,
Ott kabátján a szalag.
Lovag ugyan, már az igaz,
De minő? . . . iparlovag.

Való.

A négy évszak.

Nyáron történt, kint a kertben,
Hogy Helénnek esdekeltem:
Szeressen, mert ha nem szeret,
Eldobom rongy életemet!

A szép Helén (drága lélek,
Neki köszönöm, hogy élek!)
Elpirulva azt vallotta,
Hogy én vagyok választottja.

Elmult a nyár, komor ősz lett,
Egy időre válnunk kellett.
S most már ő kért, hogy szeressem,
Mert ha nem, hát meghal menten.

De jött a tél s hogyan, hogy nem?
A szép Helént elfeledtem,
Ő meg — aligha bujába —
Menyasszony lett nemsokára.

Elfelejtett ő is engem,
Még is élünk mind a ketten,
És tavaszra, — ki hinné el?
Lakzi lesz, nem pomp fűnéber!

Dr. Claustrarius.

Olesó dicsőség.

— Hallja, Goldberger ur? Csináljunk egy jó üzletet: én elveszem az ön leányát, ad vele 50,000 forintot és kap érte egy fényes nevű vót.

— Fényes nevű vót kapok? Wie heiszt fényes név. Ha én fizetek 50 krajczárt, akkor én kapok fényes nevet magamnak is, tudja?!

A kártyázók. Pássz! Pássz!

A menyecske. (Férjéhez.) Édes férjem, mutasd meg nekem már egyszer, hogy melyik az a pássz! A többi kártyát ismerem, de a pásszt még nem!

A „jó könyvek“.

A plebános ur magához hívja az iskolás fiukat, hogy a „Jó könyvek“ néhány példányát szétossza köztök, a melyik a részegség ellen szól.
— No, melyikötöknek az apja részeges?

Semmi felelet.
— Nem tudtok beszélni? A melyiknek az apja részeges, az kap könyvet.
— Az enyém is az, főtisztelendő ur!
— Az enyém is!
— Hát te fiam, Seres János, miért pityeregsz?
— Hát, hát mér' nem részeges az én apám is?! azért nem ad nekem a főtisztelendő ur!

Antik.

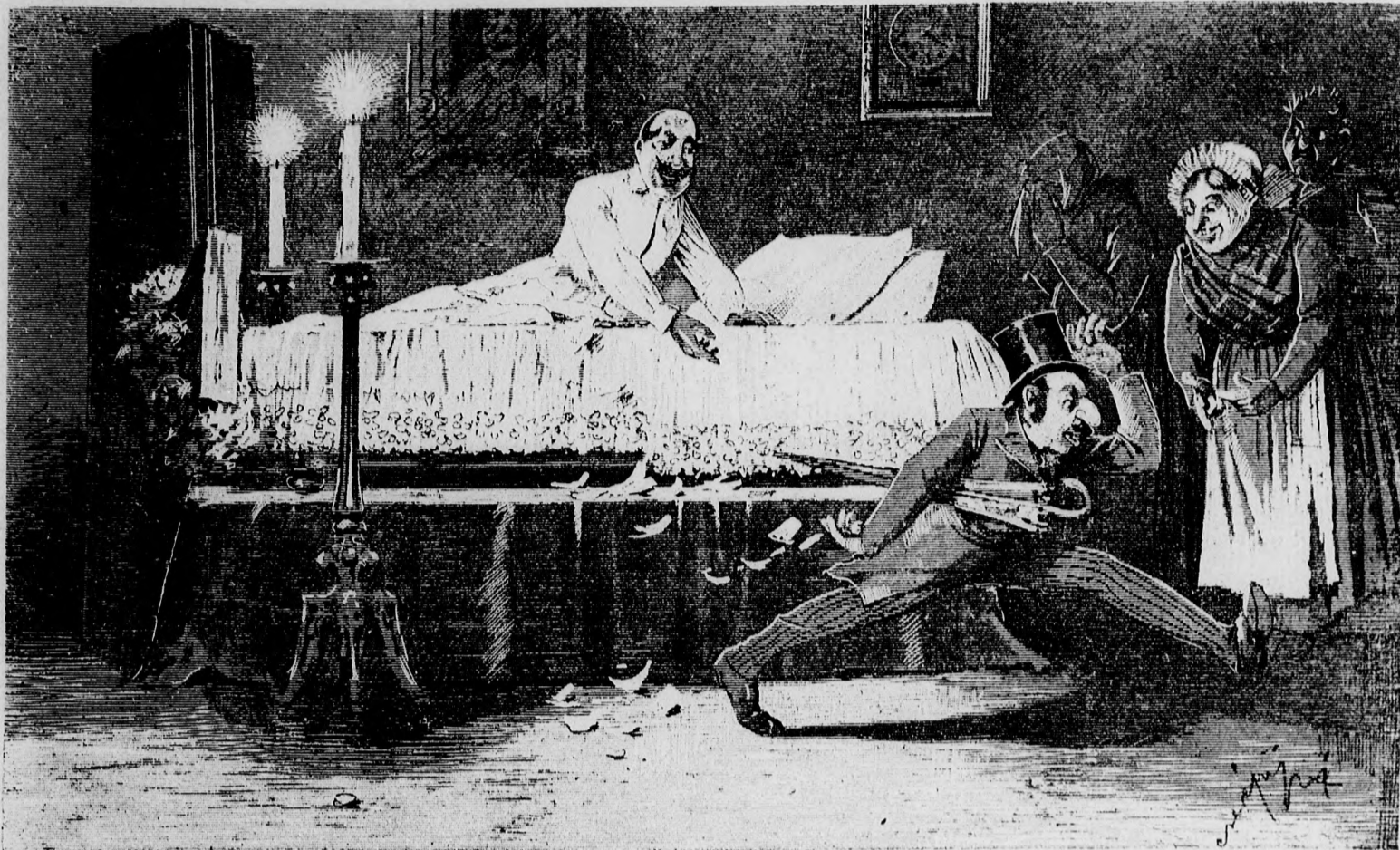
Oh nagy Diógenesz!
Mefoghatatlan ez:
Üres hordóban hevertél,
Ott talált tavasz, nyár, ősz, tél . . .
És ez gyönyört szerez?

Oh tudd meg, hogyha én
Nem lennék ily szegény:
Szintén laknám a hordóban,
Ám a melyben jó bordeaux van
Naponta fürdeném!

Dicső Diógenesz
Mily élet lenne ez!
Nem bánám így, ha Nagy Sándor
Mindig ott állna, a jámbor,
Ha Bacchusom legyez!

Borbíró Borom. Károly.

A váltótörlesztés biztos módja.

Jankó bácsival a hivatalkodás is csupa élvezet.

Hajdan jegyző, majd esküdt, szolgabíró és főszolgabíró is volt. Ellenfele sohsem akadtt, mert egyrészt szerették, másrészt a kit ő kifigurázott, azon esztendeig nevettek. Iczik zsidó sem tudta, hogy sirjon-e vagy nevensen, mikor Jankó bácsi megréfálta.

Első évben volt esküdt és kevés pénze volt. Kérte Iczik zsidót, a kislaki bankárt, hogy adjon neki kétszáz forintot írásra, megadja Szent-Györgynapkor.

Jött a Szent-Györgynap és Jankó bácsinak nem volt pénze. Mit csináljon? Mert tudta, hogy a jövő Szent-Györgynapkor sem lesz.

Előhívja a vén gazdasszonyát.

— Néni! Meghaltam!

— Mi lelte a tekintetes urat?

— Meghaltam, ha mondom. Hozzon két font viaszgyertyát, csinálja meg a ravatalt, gyújtsa meg a gyertyákat. Kréta, az van nálam.

A vén gazdasszony fut a gyertyáért: az esküdt ezalatt

bekrétazza a piros arcát és lefekszik a szoba közepére huzott ágyba. Csakhamar kigyulnak a viaszgyertyák lángjai a halott körül, Jankó bácsi pedig odaszól a gazdasszonynak:

— Most aztán bögjön, néni, mert mindjárt jön a zsidó s fizetni kell!

A gazdasszony jajgatott, mint a Behemót.

Délre megérkezett a zsidó, hallja a sirást.

— Mi thürtént, néni?

— Oh istenem! Az éjjel hirtelen meghalt a tekintetes ur! Itt fekszik.

Iczik sokáig nézte, sajnálkozott, könyezett; aztán kihuzta a kötelezvényt, darabokra tépte és odaszórta az esküdt arczára.

— Itt van, thekintetes ur, utravaló!

Ekkor felült a halott és mosolyogva nyujtá kezét a halálra rémült Icziknek:

— Köszönöm, Iczik!

Az iskolából.

Az esperes ur elindult, hogy kerületében meglátogassa az iskolákat. A gömböri tanító neszét vette a dolognak jó előre, és hogy minden tekintetben megfeleljen az igényeknek, százszor is elmondta a gyerekek előtt, hogy azt az urat, a ki a jövő héten el fog jönni ide, Kotláncsek Dienes nagytiszteletű urnak hívják; hanem aztán mindenki tudja, a mikor kell!

Eljött a félve várt nap. A gyerekek mind olyan nyalkán ki voltak csinositva, hajuk olyan szépen le volt simo-

gatva, mintha csak soha életükben nem játszottak volna várasdit — a szemétdomb tetején.

Az esperes ur belép az iskolába, szemeivel megelégedve söpör végig a gyermekseregen s hallgatja a feleleteket.

A bíróék Jancsija épen a bibliából recitál: «Megparancsolta pedig az ur Noénak, hogy készítsen egy bárkát, az az egy nagy hajót...»

— Megállj csak kis fiam, — szakítá félbe az esperes, — megtudnád-e nekem mondani, hogy ki volt az az ur?

— ... Kotláncsek Dienes nagytiszteletű ur! — harsogá a jó memoriájú gyermek nagy magabiztában.

Vén trombitás.

Hej! nyalka huszárok kacskaringós bajszu
Öreg trombitása!
Az armádiában, az egész világon
Nincsen kendnek mása...

Mikor kend született, aranyos trombita
Jelen meg az égen...
Igy hallottam én ezt kósza hír szavában
Vénasszony mesében.

És kétszer se mondom, hogy nincsen valami
Ebben a dologban...
Kendnél senki, még az öreg Józsué sem
Fujhatta már jobban.

Elhallatszik az tán tiz mérföldre is, ha
Fujja hogy «előre»!
A távolban kéklő hegyek és az erdők
Visszhangzanak tőle.

Megérti a ló is, vágdat tüskön-bokron,
A föld csak úgy reszket...
Hátha hiv imára, milyen lágyan fujja,
Szinte sir az ezred.

És széles, hatalmas melle hogyha éppen
Egy kissé kitágul:
A golyót is félrefujja és az ellent
Lefujja lovárul.

Hej! nyalka huszárok öreg trombitása,
Én csak azt kívánom:
Hogy kelmed még ebben az árnyék világban
Soká trombitáljon.

S hogyha már elég volt és a földi jóktul
Lészen bucsuzóban:
Fujjon egy utolsót, lehelje ki lelkét
Szép trombitaszóban...

Jusson be a mennybe, ha már lefizette
Az élet adóját
S fujja el ott egykor az ítéletnapnak
Hangos riadóját!

K. Kiss Gyula.

Perpetuum mobile.

Lelkész. Ugyan, ugyan, János gazda, hogy van az, hogy
kend most olyan sokat iszik?

János. Hogy van, tiszteletes uram? Hát csak úgy van
van az, tiszteletes uram, hogy egyszer igen mérges volt-
tam, akkor többet ittam, no... hát berugtam... erre
aztán a feleségem elkezdett velem pörölni, akkor megint
megmérgekedtem, megint ittam; azóta aztán a feleségem
mindig mérgesít, én meg mindig iszom!

Jól biztatta.

Dorgálta és büntette az instruktor tanítványát, de az
csak nem akart tanulni. Végre midőn látta, hogy mindez
nem használ, szépszóra fogta a dolgot. Fejtegetni kezdte
előtte a tudomány előnyeit és hasznát, azon anyagi áldo-
zatok nagyságát, mikbe annak elnyerése kerül. Példákra
hivatkozott, hogy az életben hány szegény ifju éjt napot
egygyé tesz és kórával, csak hogy tanulhasson. Szeme elé
tárta, hogy mily kedvező helyzetben van ő, kinek háta
mögött egy vezető, egy tudományos instruktor áll. Végre
látva, hogy a fiu nem sok megindulást mutat, türelmét
vesztve, így kiáltott fel:

— Bizony, fiam, tanulhatnál, mert elég vén kamasz
vagy már arra, hogy belásd, miszerint, ha én nem volnék,
te lennél a világon a legnagyobb számár!

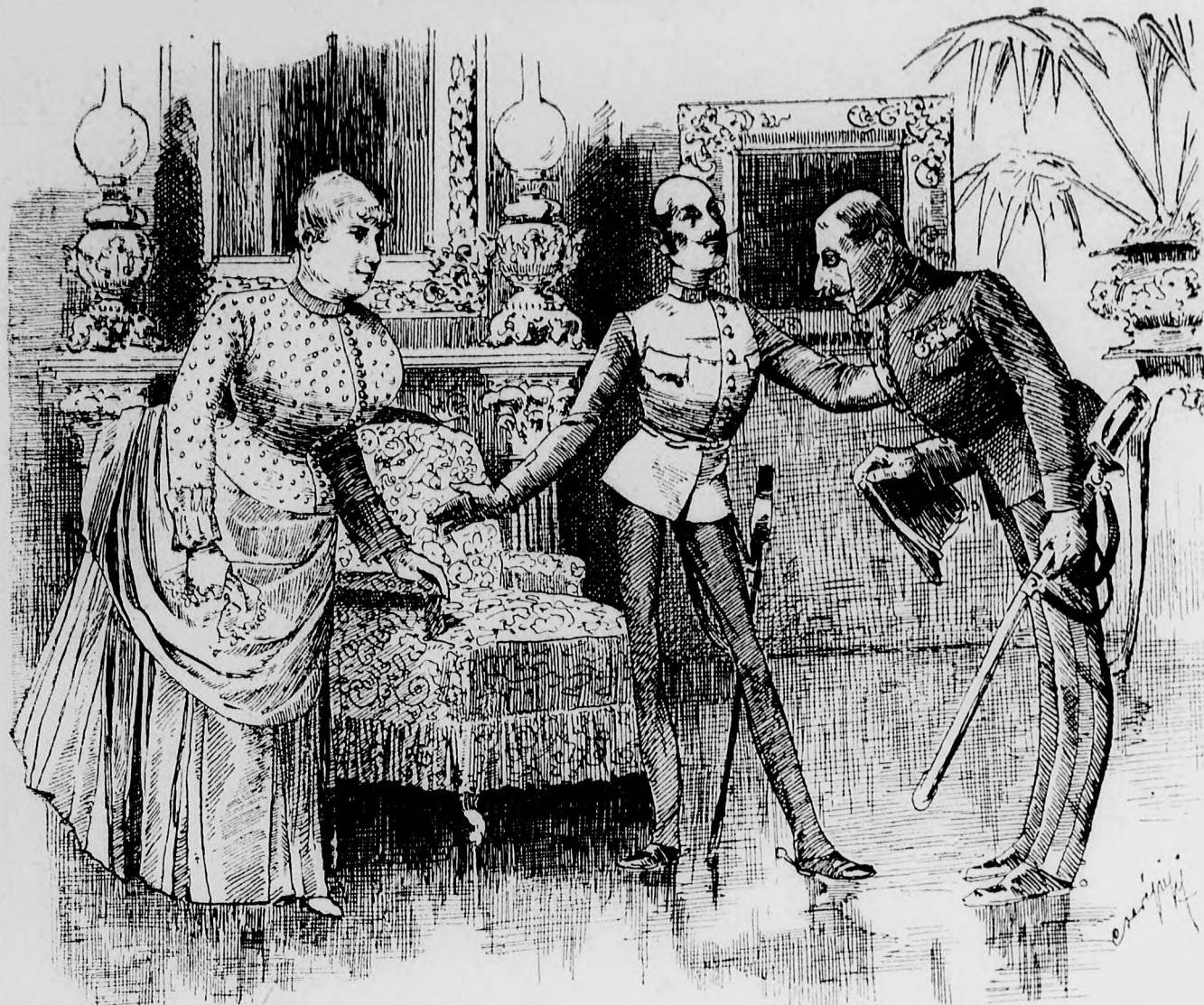
A fizikai órán.

— Mi a légeny? — kérdi a tanulót a természettan
tanára.

— A légeny, a légeny az, a legény az...

— A légeny az, hogy a legény nem tud semmit sem!
Üljön le!

A dragonyos kisasszony.

Dragonyos önkénytes. Ezredes ur, van szerencsém bemutatni hugomat.

Ezredes. Teringettét, kedves kisasszony, fivére helyett inkább nagysád jöhetett volna dragonyos önkénytesnek!

Nem kell papiros.

Orvosságot rendelt az orvos cigány paciensének és hogy a port könnyebben bevehesse, mellé ostyát is adatott.

Ismétlés alkalmával maga a lábadozó ment a gyógyszer-tárba az orvosság után, s midőn meglátta, hogy a gyógyszerész ostyát is csomagol, mérgesen oda kiált:

— Nem kell papiros! á multkor is, mikor bevettem, nem hásnált semmit, de mikor másnap á port vettem be, ázs hásnált!

Nevető fejfák.

A míg élő vótam,
Sok lyukat befőttem
Kis János eszmadia
Mehótt 1880-ba.

Az helvét hitvallást
Vallta e kis gyermek;
A míg e földön jó-
Kedvűen hentergett
Meholt az torokgyik
Átkos betegségben
Ezernyolczszázhetven-
Kilenczedik évben
Ő maga magának
Negyedik évében,
Ugy hitták Nagy Menyus
Földi életében.

Mikor a dörzsgyufát feltalálták s az még ritka dolog volt, egy oláh fuvaros szállított egy idegen urat Erdély messze vidékén. Az ur utközben kivesz egy gyufát, végig rántja csizmája talpán és rágyújt. A csodás kézi isten nyilát meglátván az oláh, elrémül és keresztet vetve magára, leugrik szekereéről s a falu felé nyargalva, eszeveszetteen kiabálja :

— Jaj, az ördög! itt az ördög!

A falu népe a kétségbeesett hangokra összefut, élükön a pópával az országuttra vonulnak s az utast körül fogják.

— Agyon kell verni! Elevenen meg kell égetni!

— Szentelt vízbe kell fojtani! — kiabálják a nekivadult frátyék, rázva a magasra emelt fejszéket és vasvillákat.

A helyzet fölötté válságos. Az utas szép szóra fogja a dolgot, a pópához mint kaputos emberhez fordulva :

— Dehogyan vagyok én ördög! Hiszen ez itt, a mivel tüzet csinállok, egy új találmány, úgy hívják hogy gyufa, nézzétek csak! Ezzel ismét meggyújt egyet.

— Dráku, dráku! — ordítják az oláhok még dühösebben.

Erre az utas mennydörgő hangon rájuk kiált :

— Igen! én vagyok az ördög és tüzet csinállok, Grigor fiam, ezennel a hátad közepén! . . .

Azzal végig rántja egynek a hátán a gyufát. A többi oláh Grigort gyanus szemmel kezdi nézni.

— No most, Nuczu fiam, téged teszlek ördöggé! — mondja a gyufás ur — és elsüt a másik oláhon is egy gyufát.

Most ez is gyanuba keveredik. Az ur a harmadik, negyedik oláhon is meggyújt egy-egy gyufát, s ezáltal ördöggé assentált rövid idő alatt néhányat az előkelőbbek közül.

Az ördög-kandidátusok bámulni kezdenek. Az ur felhasználja a pillanatni csendet, kezökbe ad egy-egy gyufát s meggyújtatja velük. E csodás produkeziókra a bámulat még nagyobb.

A dolog vége általános tüzijáték és illumináció, mert mindenik gyujtogatni kezdte a bocskorán az urtól kapott gyufákat, s a maradék készletet azután a pópának ajándékozta s még kulacsát is közkézre bocsátotta a nehezen megecivilizált atyafiaknak.

Medve-nóta.

A medvének az orrába
Akasztják a lánczot, lánczot,
Ugy járja nagy morgolódva,
Kelletlen a tánczot, tánczot.

Csak az ember, hogyha megjön
A bolondja néha, néha,
Járja a maga kedvéből,
S a táncza nem léha, léha.

Garast szednek a medvének,
Hogyha tánczol értte, értte;

Csak az ember jóbolond hogy :
Fárad és — fizet is értte!

Z. L.

Nagy fölboszankodás.

Neki tüzesedve beszéli Csókáné asszony a társaságban kocsisának rossz magaviseletét. Mint legközelebbi esetet említette föl, hogyan feleselt neki vissza a semmirekellő.

— Kérem, — végzé beszédet Csókáné asszony — nem szóltam neki semmit, bementem a szobába, leültem a kanapéra és ott elájultam!

Hogy törvényesen cselekedjünk, — mondá egy jogtudós, — nem kell a törvények ismeretével birni; de öntudatosan törvénytelenül cselekedni: ahhoz már a törvényekbeni teljes jártasság kívántatik.

Szobatudós.

- Megellett a tehén, tekintetes uram!
- Jól van, édes fiam. Hát oszt' mi borja van?
- Bikabornyu biz a'! Hm-hm, ejnye-ejnye.
- Ugy-e többet érne, hogyha ökör lenne?

A pótbajusz.

Az öreg baka (a bundáshoz). Mikor Itáliába szolgáltam, Gyurka öcsém, volt a századunkban egy baka, a kinek elvitte az ágyugolyó Custozánál a bajuszát. De miután a magyar bakának *nem derogál* a csupasz pofa, hát segített a bajon. Hát egyszer kirukkolunk parádéba és a mint ott glédába állunk, hát uramfia, olyan bajusza van annak a bakának, mint a feszület. Tudod-e ecsém, hogy mit csinált? Nem akarta a frontot csuffá tenni, hát a szömöldököt lehuzta az orra alá, aztán kipödörte.

Vanitatum vanitas.

Mit ér ha kalászszal
Telve van a róna,
Nem segíthet Ceres
Holdfényü sarlója.
Azt se kérdeve ki fia, mi fia,
Arató lesz a Cecidomya.

Mit ér a hegyeknek
Isteni nektárja,
Áldását a Bacchus
Hasztalan kínálja —
Üres lesz a hordó és csutora
Szőlőpásztor már a Phylloxera.

Mit nekem a szép lány
Mézédes mosolya,
Hozzám nyilaiddal
Ámor ne jőjj soha!
Mindegy most ha Mariska vagy Ilius,
Szeretőnek felesap a Bacillus.

Hangay.

Rejtélyes régiség.

(Megfejtése a jövő számban.)

— Munkács, M. D. Fölvesz-
szük Urambátyám muzeu-
mába. — Bpest, U. B. A hu-
mos verset örömet. Folytatása következék. —
H-fax. Hogy még addig nem
láttak se nap-, se gáz-, se
villanyvilágot, nem azért

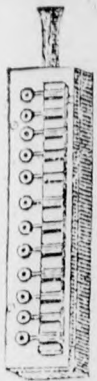
esett, mintha a feledés és papirkosár öröksötésébe estek volna. Sőt már itt kellene lenni az új szállítmányoknak is, miután ezek legközelebb. — D-Brod, H. Sem el, se kárba nem vesztek; az újabbak sem. — Besztercebánya, K. Feles számmal, a javát. — Temesvár, M. I. Originális «fajtakép», megérdemli, hogy följegyeztessek. — T-Füred S. I. A jók közt legjobb a táblabíró-história, közelebb adjuk. — Sz-Antalfa, Z. Megküldtük; az újabból, csak egy a régi, még a vig emlékezetü Nagy tükör korszakából. — B-Ujfalu, T. Z. Jó dolgok, jönnek. — Tullius. A két első ismert, a többi az Urambátyámból lesz az. — Bpest, K. B. A novellán nincs hol nevetni. — N-Körös, D. A szóképzés sikerült, művelje tovább. — Zombor, M. Az apológia régi nóta változata; a paródia javítással jöhet. — Nagyvárad, B. E. Vettük, jelesek, várjuk. — Kula, K. B. Alkalmasak, még pedig egyrészők illusztrálva. — Dr. C-s. A vers elkel, folytassa. — T-Füred, f. i. Mily előzőkenység! felajánlani fürdőhelyeket «hathatós reklámul U. b. részére, bár a jó bornak nem kell czégér»; vagyis «nem ártana a főévad alatt május végétől augusztusig hében-hóban egy-egy számot beküldeni». Először, köszönjük, reklámmal nem szoktunk élni; másodszor, ha Urambátyám «testileg» megy fürdőzni: azt meg szokta fizetni, ha «szellemileg» akarják fürdön élvezni: tessék előfizetni. Humorisztikus fürdőigazgatóság! — Losoncz, Sz. A kép már előbb készen volt; jövőre szívesen vesszük a sikerült rajz méltó párjait. — Epest, R-ó. Az egyik itt, a másik odaát fog jönni. Több kéziratról a jövő számban.

Felelős szerkesztő: Bartók Lajos.

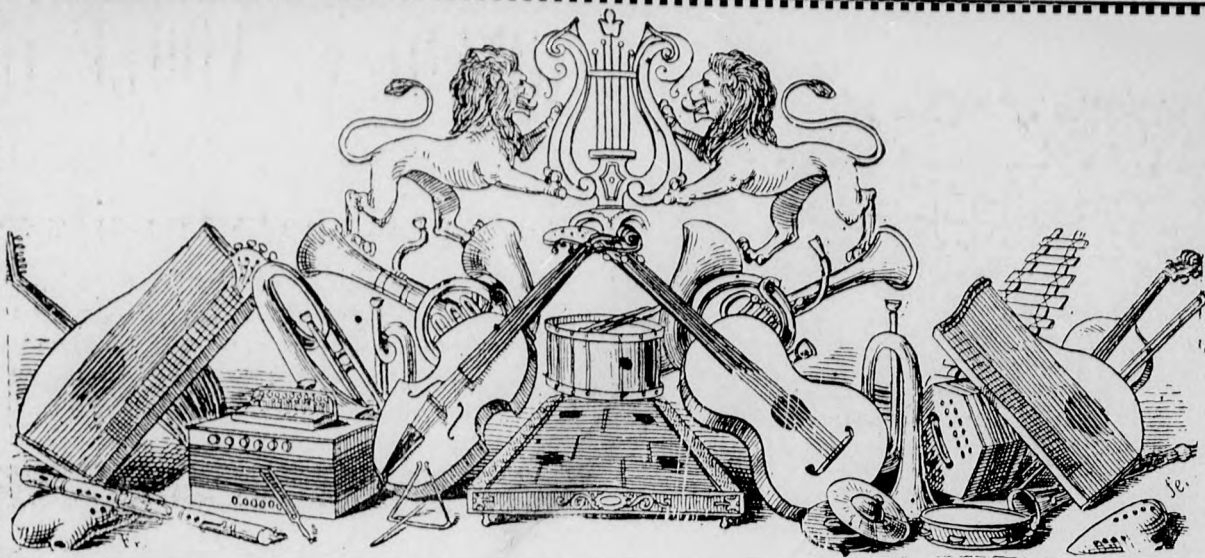
Franklin-Társulat könyvnyomdája, Budapest, egyetem-u. 4.

(A képek WEINWURM A. műintézetében készülnek.)

LEGUJABB!

HARMONIKA FUVOLA!

HARMONIKA FUVOLA!

12 billentyűvel, igen finom hangokkal, melyek a szípkába való könnyű befúvás által működnek. — Igen ajánlható mindenkinek kicsinynek és nagyoknak egyaránt alkalmas. Zongorkiséretre használható. Igen kellemes mulattató eszköz. Ára 2 ft. Szétküldés utánvétel mellett. —

STERNBERG ÁRMIN hangszergyára Budapest, kerepesi-ut 36. szám, a Rókus-kórházzal szemben. Általános árjegyzék ingyen és bérmentve. Harmonikáról külön árjegyzék kérésre.

NYÁRI IDÉNYRE.

Utazóknak kézi utitáska 4—20 ftig. Kézitáska a szükséges utraváló eszközökkel berendezve 18—60 ftig. **Kézi koffer** 2.50—30 ftig. Vállra függeszthető táskák 3.50—15 ftig. Praktikus berendezett **uti-tekeres** 6 ft. Üres uti-tekeres 1.50—8 ftig. **Borotváló készlet**, John Heifford kessel 7 ft. Angol borotvák 1.20, 2.50, 3.50. **Kulacsok** 1—10 ftig. Zsebben hordható ivó-pohár 40 krtól 2 ftig. **Angol könnyű uti-kalap** 1 ft. Léggel tölthető gummi-vánkos 5—10 ftig. Özbörrel bevont lőszórpárna 6 ft. **Uti-takaró** 10, 14, 20 ft. Biztonsági belőt **revolver** 4—20 ftig. Kisformájú erőslövésű angol **Bulldog-revolver** 8—10 ftig. Életmentő a mellényzsebben 55 krtól 1 ftig. Pontosan járó erős nickel **remontoir zsebóra** 9 ft.

Touristáknak könnyű zsebben hordható **eszköpeny** 7.50. **Női eszköpeny** 10 ft. **Touristatáska** vállra 4.50—9 ftig. Gamasni 4.50. **Potszék** 4—10 ftig. Jó távcső 7.—, 10.—. Kanócsos gyufatartó 85 kr. Lapos zsebnapóra iránytűvel 1 ft. Lépésmérő óra 12 ft. Zsebkész és villa 1 ft. Evőeszköz tokban 4.50.

Sport kedvelőinek angol **disznóbőr nyereg** 15—35 ftig. Kantár 4.80—8 ftig. Zabla 1.80. Izzasztó 2.75—6 ftig. Nyereg-tekőtő 2.50—5 ftig. Kengyelcsizák 2.50—3.50. Kengyelvasak 60—3.—. Sarkantyú felcsatolható 2 ft. Nyereg-zsappan 85 kr. Bőrpuhító 50 kr. 1 ft. Bőrlakk 50 kr. Kocsitisztító őzbőr 70 kr. 1 ft. Lóháló legyek ellen, egész lóra párja 16 ft. Lóidomító vessző rhinocerosbőrből —, 60—2.50 krig. **Flobert-puska** a czéllövészet begyakorlásához 7—25 ftig. Flobert-pisztoly 6.50—14 ftig. Vas czéldábla kiugró bohócczal 2—6 ftig. nagyobb mozárral 7—10 ftig. **Vadászfegyverek és a vadászat összes kellékei.** Horoghalászatához összedugható bot 1.20—3—15 ftig. Felszerelt horog 15 krtól 2 ftig. 12 darab horog mesterséges rovarral 80 kr. Pik-nik ülés parafából 2.50. **Méhészeti segédeszközök.** Göndöcs-fele méhsapka 2 ft. Kifüstölő pipa és készülék 1.50—4.50. Rajfogó zacskó 2—4.20. Herefogó kalitka 1.20—2.70. Hosszúszerű puha bőr néhészkesztyű 3.—.

Mulattatásul és a test edzésére. **Tornaszerek.** Mászókötél 5.80. Trapez ruddal 7.50. Trapez karikákkal 7.50. Gyermekhinta 3.40—8 ftig. Teljes torna-készülék iskolával, ábrákkal 15.—. Ajtó közé alkalmazható erős nyújtó rúd felszerelve 7 ft. Torna-golyók kilója 30 kr. Tornaczipők párja 1 3/4. Két vívőkészlet 23.50. Athletabot súlyos 2—5 ftig. Muline karizom erősítő párja 3 ft. Léggel tölthető uszóöv 8—10 ftig. Croquet-játék 9—20 ftig. Angol Lawn-Tennis-játék 27—57 ftig. Gummi- **Uj!** Gummi-labda laposra összenyomható —, 20—1.50. **Uj!** ható —, 90—1.50. Toll-labda dobópárja 2 ft. Karika-játék 12 pár 1.80. Lepke-fogó háló 35—70 krig. Amerikai Jockey vagy kettős fogat testező játékszer 1—6 ftig. Három kerekű erős velociped 6.50, 8, 10 ft. Hintaló 4.50—7 ftig. Kézi eszközök gyermekeknek 1.50—3.50. Kézi kis fecskendező kanna 1—2 ftig. **Nyári lakokba.** Indiai hinta-ágy fák közé 4.50. 6.50. nagyobb léczszel 7.—, 14.—. Kerti japáni napernyő 1, 3, 15 ft. Japáni legyezők 10 kr.

1, 2, 3 ft. **Kerti székek** kényelmes nádfonadék ülésel 2 30, 2.60, 3.—. Női övek sárga és fekete bőrből 1.25—4 ftig. Kerti sövénynyíró **Uj!** Serkentő falló 4.25—6 ftig. **Uj!** vagy asztali óra lapjának átmérete 14 cmt. 3.80. Időjósó barát —, 40—1.50. Kellemes accordban hangolt nyáj kolomp egy készlet 6, 7, 9 ft. Aeolhárfa házfedélre 5 ft. **Virágasztal** 7, 8, 10 ft. Virág-harmatosító 40 kr. **Accordeon tremolo** concert-harmonika trombita díszszel 7—21 ftig. Száj-harmonika csengettyű kísérettel 1.50. **Fagyaltkészítő** receptekkel 3 6 12 adagra. Vajkészítő fogas hajtókerékkel 4.50—6 50. 7.50 11.50 16.50. **Vajtányér** üvegfedővel 1—5 ftig. Saláta-készlet —, 40—3 ftig. Eczet- és olajtartó 2—10 ftig. Sodrony ételborító legyek ellen —, 40—1.80. Palackdugaszok 10—6) krig. Kávé főzőgép 5.60—12 ftig. Rapid gyorsforraló 1.50. Híres **Zacherl-féle rovarirtó por** 15, 30, 50 kr. és 1 ft. **Vízszűrő** rosz víz tisztításához 3.30—5 30. Az egészség fenntartásához tiszta üdítő szodavizet nyerünk könnyű bánásmóddal a

dr. Fèvre párizsi szodavíz-készítő gép által 2 4 6 8 10 messzelyes. 7.—, 10.—, 12.—, 14.50 17.— ft. A gépben limonádét és más pezsgős italokat is készíthetni. Legjobb borkő és szoda, csomagja 2 ft. **Erős gyermekkoosi** 7—15 ftig. Gyermekkoosi egyszersmind böleső 13—18 ftig. Ömüködő szoptatóüveg 1 ft. Foggyöngy a fogzást előmozdítja 3 ft. Irrigateur és allövet anyaméh-fecskendő 3 ft. Bába-fecskendő 2 ft. Villányozó készülék izomgyengéségnél 5—1 ftig. **Rugany izomverő** 6 ft. Agybani betegeknek és cz vizelődény 4 ft. B-tegetket hordó ó gurni 5 60.

Vendéglősöknek kemény fából 10' kug izó bábok 2.50. Lignum sanctum golyó 1.5—3.60. Nehéz keménygummi golyó 3 6—6 50. **Szines papir lampionok** kerti ünnepélyek és nyári mulatsághoz 15—80 krig. Papir lég-gömbök 30 kr. —, 7—2 ftig. **Ariston zenélő szekrény** 6 darabbal 20 ft. Számozott pénzjegyek pinczereknek 1 0 drb. 1—6.40. Erős d ggas húzó —, 3—2.50. Kenyérkosár —, 30—1.—. **Palack dugaszoló** 1.40—22 ftig. Hidraulikus hordószád 1 ft. Biztonsági bor lehuzó gummicső 2.70, 3 30. Hordó-csap 65, 85 kr. Bor és savanyuvíz hűtő 1.65—3 ftig. Kerti gyertyatartó szél ellen 1.—.

Dohányzóknak va'ódi Houblon cigarettapapiros szopókával 3 vastagságban 100 drb 30 kr. Tömő hozzá 30—85 kr. Automat cigarettakészítő és dohányszelenca, a fedél betevése által kész cigarettát nyerünk 2 ft. Legjobbnak elismert dohányvágógép fogas hajtókerékkel 15 ft. Szárazon szívó csatornás fapipa 1—1 3/4 krig.

Községi előljáróknak erős hangu réz oldalú **hirdetési dob** 15 ft. Postatáska 2 kulcsal 7—12 ftig. Ejjeliőr kürt rézből 2—10 ft. Kerülő fegyver 7 ft. **Marha- és birka-érvágó** 2.40—5 50. Marha- és ló-klistélyező 4 ft. Trokár 2 csővel 2.50. **Birka oltó tű** 80 kr. Kutya szájkosár 1.60—2.50. Erős bő gummi eszköpeny **Uj!** Csinos óraláncz egyszersmind egész inó eszköz tentatartóval 1 ft.

Próba rendeléshez 850 ábrával ellátott árjegyzéket mellékel, meg nem felelő tárgyakat visszavesz

KERTÉSZ TÓDOR Budapest, Dorottya-utca 1-6 sz., a „Magyar király” szálloda átellenében.

WIRTH JÁNOS

16 év óta fennálló

arany-, ezüst-, ékszer- és óragyár-raktára
BUDAPESTEN

IV., hatvani utca 12. sz. a nemz. casino kapujával szemben.

Kivonat az árjegyzékből:

Arany gyűrűk ...	2.- 4.- 5.-	Arany garnitúrák ...	15.- 20.-
Gyémánt gyűrűk	8.- 10.- 15.-	Gyémánt " ...	80.- 100.-
Brillánt gyűrűk	20.- 30.- 40.-	Brillánt " ...	150.- 200.-
Arany fülbevaló	1.50 2.- 3.-	Arany óralánc rövid	16.- 20.-
Gyémánt " ...	12.- 15.- 20.-	" " hosszú	25.- 30.-
Brillánt " ...	40.- 50.- 60.-	" Collir láncz ...	5.- 8.-
Coráll " ...	3.- 4.- 5.-	" kereszték ...	2.- 3.-
Zománcoz " ...	2.- 3.-	Gránát kereszték ...	1.- 2.-
Arany broche ...	6.- 7.-		
Coráll " ...	4.- 5.-		
Divat " ...	4.- 6.-		
Arany karperecz	20.- 25.- 30.-		
Zománcoz " ...	5.- 6.-		
Gránát karperecz	4.- 5.-		

Nyakkendő tűk.

Arany, ezüst, gyémánt	5.- 6.-
Ezüst óraláncz ...	3.- 4.-

Valódi svájci órák két évi jótállással.

Ezüst henger-óra 1 fed.	9.-	Arany rem.-óra 2 fed.	50.- 60.-
" " " 2 " "	12.-	" chron.-rem. 2 " "	200.-
" horgony " 1 fed.	14.-	" női óra 1 " "	18.-
" " " 2 " "	16.-	" " " 2 " "	24.- 30.-
Metall v. nickl rem.-óra	8.- 10.-	" " remont. 1 " "	28.- 30.-
Ezüst rem.-óra 1 fed.	14.- 16.-	" " " 2 " "	35.- 40.-
" " " 2 " "	18.- 20.-	Arany női remont.-óra	
Arany férfi-óra 1 " "	35.-	2 fed. zománcozva	40.- 50.-
" " " 2 " "	40.- 45.-	Arany női remont.-óra	
Arany rem.-óra 1 " "	40.- 45.-	2 fed. gyém. kövekkel	50.- 60.-

Részletes árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök.

20 frton felüli megrendeléseknél szabott árainból 3% engedményezek.

A raktáramból származó tárgyak mindegyike a magyar kir. fémjelző hivatal által felülvizsgálva és törvényszerűen fémjelezve van. A drágakövek valódisága és súlyáért vevő irásbeli jótállást kap. — Minden szakmába vágó cikk dus választékban található raktáromon. — Vidéki megbízások lelkiismeretes és gyors elintézésére kiváló gondot fordítok és meg nem felelő tárgyakat készséggel kicserélek. — Levélbeli kérdézősködésekre szívesen és ki-merítően válaszolok.

Mindenféle ezüstnemű a legnagyobb választékban.

Nálam vásárolt órákért 2 évi irásbeli jótállást vállalok.

GRADL F. ADOLF UTÓDA

papir-raktára,

Budapest, hatvani utca 18. sz.

Nagy választékban mindennemű **papir, irodai és rajzszerkek, irókészletek, emlékkönyvek**, leg-ujabb **diszes levélpapírok és levelezőlapok, bál és cotillon-czikkék**. — **Krétarajzok fénykép után** tetszés szerinti nagyságban legjutányosb áron készítettnek.

IGÉRVÉNYEK.

1864-iki államsorsjegyekre 5

egész 4 frt 50 kr. és bélyeg
fél 2 " 50 " " " 3.—

Főnyeremény **150,000** frt

Huzás *junius 1-én.*

Földhitel sorsjegyekre 150

à 1 frt és bélyeg

Főnyeremény **50,000** frt.

Huzás *junius 15-én.*

XII. államsorsjáték 2

darabja 2 frt.

Főnyeremény 60,000, 15,000 és 10,000 frt

5%-os papíráradékban.

Huzás *már junius 30-án.*

Összesen **850**

Mind a három drb. együttvéve csak **8** frt. bélyeggel együtt.

A MERCUR kiadóhivatalának **Politzer S.**

Budapest, Dorottya-utca 12. szám.

HIRDETÉSEK

AZ

"URAMBÁTYÁM"

czimü humorisztikus hetilap

részére felvételnek a kiadó-hivatalban, d. u. 3-6-ig, Budapest, IV. ker., hatvani utca 3. sz., II. em.

Felhívjuk a t. közönség figyelmét lapunk mai számában hirdetett Wirth János ékszer- és óragyári raktárára, mely 16 évi fennállása óta, ugy a főváros, mint a vidék kedvencz ékszerbevásárlási helye.